

Δώρα Τσόγια

Pregame

ΑΘΗΝΑ 2019

Η Δώρα Τσόγια γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας στη Θεσσαλονίκη (Α.Π.Θ.), και Κλινική Ψυχολογία στο Ηνωμένο Βασίλειο (MSc και PhD). Ζει στην Αθήνα όπου εργάζεται ως Κλινική Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια και γράφει θεατρικά έργα. Έργα της που έχουν διακριθεί σε διαγωνισμούς: Πλατεία Ελευθερίας, Κανονικοί Γονείς, 20 Αστικά Μονόπρακτα. Το βιβλίο «20 Αστικά Μονόπρακτα» (εκδόσεις Άγρα, 2016) έχει παρασταθεί στην Αθήνα (Ίδρυμα Κακογιάννη, 2018, σκηνοθεσία Κυριακής Σπανού, και Θέατρο Επί Κολωνών, 2019, σκηνοθεσία Μαρίας Αιγινίτου), και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6973995353

E-mail: doratsogia@hotmail.com

Το παρόν έργο αποτελεί κατοχυρωμένη πνευματική ιδιοκτησία. Για κάθε μεταφορά σε σκηνή ή οθόνη, μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

ΧΑΜ: Κλοβ;

ΚΛΟΒ: Τι είναι πάλι;

ΧΑΜ: Μήπως αρχίζουμε ν' αποκτούμε κάποιο νόημα;

ΚΛΟΒ: Νόημα; Εμείς νόημα! Καλό κι αυτό.

(Το Τέλος του Παιχνιδιού, Μπέκετ)

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΝΕΛ	Γυναίκα, απροσδιόριστης ηλικίας
ΝΑΓΚ	Άντρας, απροσδιόριστης ηλικίας
ΧΑΜ	Άντρας, γύρω στα 35
ΚΛΟΒ	Άντρας, γύρω στα 35

ΧΩΡΟΣ

Σαλόνι.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Νελ και ο Ναγκ, οι γονείς του Χαμ και του Κλοβ, ξαναμπαίνουν στο σπίτι όπου μεγάλωσαν τα παιδιά τους. Αναπολούν εκείνη την περίοδο. Ενίοτε την ξαναζούν: πάνε βόλτες με τα καροτσάκια, παίζουν κρυφτό, διηγούνται παραμύθια, κοιτάζουν τη θάλασσα. Οι αναμνήσεις και η φαντασία μπερδεύονται με την πραγματικότητα, το χθες με το αύριο.

ΣΚΗΝΗ 1

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ, ένα ζευγάρι απροσδιόριστης ηλικίας, μπαίνουν μέσα σ' ένα σπίτι που μοιάζει κατοικήσιμο αλλά σχετικά άδειο, πολύ λιτό. Τα λίγα έπιπλα (καναπές, κουνιστή πολυθρόνα, ένα τραπέζι με 2 καρέκλες) είναι καλυμμένα με υφάσματα που τα βγάζουν στην πορεία.

ΝΑΓΚ Εδώ ήταν;

ΝΕΛ Πρέπει.

ΝΑΓΚ Γιατί;

ΝΕΛ Είναι ολόιδιο.

ΝΑΓΚ Τώρα που το λες...

ΝΕΛ Κοίτα το πάτωμα. Τους τοίχους.

(ενθουσιασμένη) Τα παράθυρα.

Τη θάλασσα απ' έξω.

ΝΑΓΚ Ναι.

Κοιτάζουν λίγο τριγύρω. Η ΝΕΛ ξεσκεπάζει τον καναπέ.

ΝΕΛ Εδώ είναι.

ΝΑΓΚ Ποιο;

ΝΕΛ Το σπίτι μας.

ΝΑΓΚ Ήταν.

ΝΕΛ Δεν άλλαξε τίποτα.

ΝΑΓΚ Άλλαξε.

ΝΕΛ Τι;

ΝΑΓΚ Εμείς.

ΝΕΛ Αυτό είναι άλλο.

Η ΝΕΛ ανακαλύπτει κάτω από ένα κάλυμμα μια κουνιστή πολυθρόνα.

ΝΕΛ Κοίτα!

ΝΑΓΚ Τι;

ΝΕΛ Η πολυθρόνα μου!

ΝΑΓΚ Α ναι.

ΝΕΛ Εδώ έχω πει τόσα και τόσα παραμύθια.

ΝΑΓΚ Πάει τώρα αυτό.

ΝΕΛ Τα θυμάμαι..

ΝΑΓΚ Θ' αρχίσεις να λες παραμύθια τώρα;

ΝΕΛ Αν θέλεις.

ΝΑΓΚ Μπα.

Κάθεται στην πολυθρόνα. Αρχίζει να κουνιέται. Σταματάει απότομα.

ΝΕΛ Θέλεις να πάμε στη θάλασσα;

ΝΑΓΚ Μόλις ήρθαμε.

ΝΕΛ Να μαζέψουμε κοχύλια.

ΝΑΓΚ Ποτέ δε μαζέψαμε κοχύλια.

ΝΕΛ Το λέγαμε όμως.

ΝΑΓΚ Άλλο αυτό.

ΝΕΛ Δεν έτυχε.

Ο ΝΑΓΚ χαράζει έναν κύκλο στο πάτωμα με τα πόδια του.

ΝΕΛ Τι κάνεις;

ΝΑΓΚ Εδώ ήταν ο δικός μου σκουπιδοτενεκές.

ΝΕΛ Πώς το ξέρεις;

ΝΑΓΚ *(ξαναχαράζει τον κύκλο)* Έχει αφήσει σημάδι.

ΝΕΛ *(κοιτάζει)* Εγώ δεν το βλέπω.

ΝΑΓΚ Ζηλεύεις, γι' αυτό δεν το βλέπεις.

Η ΝΕΛ τον κοιτάζει με απορία.

ΝΑΓΚ Ζηλεύεις που ο δικός μου σκουπιδοτενεκές άφησε σημάδι
ενώ ο δικός σου όχι.

ΝΕΛ Για ποιο σκουπιδοτενεκέ μιλάς;

Μικρή παύση

ΝΑΓΚ Αστετεύεσαι.

ΝΕΛ Δεν ξέρω σε τι αναφέρεσαι.

(την κοιτάζει)

Α, μιλάς για τα βαρέλια.

ΝΑΓΚ Δεν ήταν απλά βαρέλια.

ΝΕΛ Όλα τα είχαν σκεφτεί. Μας φρόντιζαν τόσο καλά.

ΝΑΓΚ Μας είχαν χώσει μέσα και δεν παίρναμε ανάσα.

NEΛ Το δικό μου πού ήταν;

ΝΑΓΚ Παραλίγο να τα σφραγίσουν.

NEΛ Μας βάζανε και άμμο από κάτω.

ΝΑΓΚ Ίσα ίσα μπορούσα να πιάνω το χέρι σου.

Στέκονται στις θέσεις που υπολογίζουν ότι ήταν τα βαρέλια, πιάνονται απ το χέρι.

NEΛ Να εδώ ήταν. Όμορφα περνούσαμε. Όλοι μαζί.

ΝΑΓΚ *(αφήνει το χέρι)* Πάει τώρα αυτό.

NEΛ Μας τάζαν παξιμάδια και κουφέτα.

ΝΑΓΚ Μέχρι που τελείωσαν.

NEΛ Τα κουφέτα ήταν χρωματιστά.

ΝΑΓΚ Μια φορά κόντεψα να πνιγώ με το παξιμάδι.

NEΛ Είχαν χαλάσει τα δόντια σου, γι' αυτό.

ΝΑΓΚ Μια ώρα έβηχα. Είχαν σταματήσει και να τα μουλιάζουν.

NEΛ Δεν προλάβαιναν, είχαν δουλειές.

ΝΑΓΚ Τα είχα βαρεθεί τα παξιμάδια. Τους το έλεγα αλλά τίποτα.

NEΛ Δεν είχαν χρόνο να ασχολούνται με ξεμωραμένους γονείς.

ΝΑΓΚ Δε θα ήταν δύσκολο να μας κάνουν καμιά κρέμα.

NEΛ Είχαν πολλές ασχολίες. Τόσες υποχρεώσεις, ενδιαφέροντα.

ΝΑΓΚ Μια σούπα, κάτι.

NEΛ Τι να απέγιναν τα βαρέλια!

ΝΑΓΚ Σκουπιδοτενεκέδες ήταν.

Σηκώνεται η ΝΕΛ. Πηγαίνει σ' ένα δωμάτιο εκτός σκηνής, επιστρέφει με ένα παλιό, κλειστό παιδικό καρότσι.

ΝΕΛ Κοίτα τι βρήκα.

ΝΑΓΚ Ναι.

ΝΕΛ Θυμάσαι πώς άνοιγε;

ΝΑΓΚ Πρέπει να είναι του Κλοβ.

ΝΕΛ *(ψάχνει)* Νομίζω είχε ένα μοχλό στο πλάι.

ΝΑΓΚ Όχι, του Χαμ. Του Χαμ ήταν.

Η ΝΕΛ ανοίγει ξαφνικά το καρότσι που χτυπάει λίγο τον ΝΑΓΚ.

ΝΕΛ Συγγνώμη.

ΝΑΓΚ Ξέχασες πώς γίνεται.

ΝΕΛ Δεν ξέχασα τίποτα.

ΝΑΓΚ Του Κλοβ ήταν άλλο.

ΝΕΛ Τα θυμάμαι όλα. Με κάθε λεπτομέρεια.

ΝΑΓΚ Είχε ένα λεκέ που δεν έβγαине, στην κουκούλα.

ΝΕΛ Θέλεις να στο αποδείξω;

ΝΑΓΚ Πάω να κοιτάξω στην αποθήκη.

Ο ΝΑΓΚ πηγαίνει μέσα. Η ΝΕΛ στρώνει το καρότσι σωστά, αρχίζει να το πηγαίνει βόλτα μέσα στο σπίτι. Αρχίζει να σιγοτραγουδάει ένα νανούρισμα (πχ την Τριανταφυλλιά του Χατζιδάκι από το Ματωμένο Γάμο). Καθώς προχωράει το νανούρισμα δυναμώνει. Εμφανίζεται και ο ΝΑΓΚ με το άλλο καρότσι ανοιγμένο κανονικά.

ΝΑΓΚ Πάμε μια βόλτα με τα καρότσια;

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 2

Ο ΝΑΓΚ και η ΝΕΛ μπαίνουν από τη βόλτα με τα καρότσια.

ΝΕΛ Ωραία ήταν.

ΝΑΓΚ Ναι.

Η ΝΕΛ κοιτάζει τα καρότσια

ΝΕΛ Κοιμήθηκαν.

ΝΑΓΚ Επιτέλους.

ΝΕΛ Είμαι πτώμα.

ΝΑΓΚ Με τόσες ώρες ύπνο τι θέλεις να είμαστε;

ΝΕΛ Να καθίσουμε λίγο.

ΝΑΓΚ Πεινάω.

ΝΕΛ Δεν έχει τίποτα.

ΝΑΓΚ Μπορείς να φτιάξεις κάτι;

ΝΕΛ Δεν έχει κάτι να φτιάξω.

ΝΑΓΚ Να πάω στο μαγαζί;

ΝΕΛ Τώρα που κοιμήθηκαν; Μόλις ακούσουν την πόρτα θα
ξυπνήσουν.

ΝΑΓΚ Σωστά.

Μικρή παύση

ΝΕΛ Ο Χαμ δεν έφαγε καλά σήμερα.

ΝΑΓΚ Δεν το πρόσεξα.

ΝΕΛ Ούτε τρεις πάνες δεν του άλλαξα.

ΝΑΓΚ Δεν πειράζει, ξεκουράστηκες.

ΝΕΛ Τι να σημαίνει αυτό;

ΝΑΓΚ ...

ΝΕΛ Τα μωρά θέλουν φροντίδα. Δεν είναι απλά μια μηχανή που τους βάζεις τροφή και τη βγάζουν.

ΝΑΓΚ Εγώ έτσι νόμιζα.

ΝΕΛ Θέλεις να αλλάξουμε αύριο;

ΝΑΓΚ Γιατί;

ΝΕΛ Μήπως κάνω κάτι λάθος.

ΝΑΓΚ Δε φταις εσύ.

ΝΕΛ Δεν είμαι σίγουρη.

ΝΑΓΚ Πότε τα ζυγίσαμε τελευταία φορά;

ΝΕΛ Δεν έχουμε ζυγαριά.

ΝΑΓΚ Νομίζω πως ο Κλοβ παίρνει πιο πολύ βάρος από τον Χαμ.

ΝΕΛ Αλήθεια;

ΝΑΓΚ Μήπως να φωνάξουμε το γιατρό;

ΝΕΛ Δεν έχει νόημα.

ΝΑΓΚ Μήπως να τους αλλάξουμε μπολ;

ΝΕΛ Είναι μια ιδέα.

Σιωπή.

ΝΑΓΚ Δεν έπρεπε να τον αναλάβουμε.

ΝΕΛ Μην το λες αυτό.

ΝΑΓΚ Ο Χαμ θα έτρωγε το διπλάσιο.

ΝΕΛ Δεν είναι αλήθεια.

ΝΑΓΚ Πώς το ξέρεις;

ΝΕΛ Δεν πάει έτσι.

ΝΑΓΚ Και πώς πάει τότε; Έχουμε ένα δικό μας παιδί κι ένα/

ΝΕΛ Σσστ. Μην το λες. Θα σ' ακούσει.

ΝΑΓΚ Είναι μωρό.

ΝΕΛ Καταλαβαίνουν από τώρα.

Αποφασίσαμε να το προσέχουμε σαν παιδί μας.

ΝΑΓΚ Κι ο Χαμ να έχει αδερφό.

ΝΕΛ Είναι ωραίο να έχεις αδερφό.

ΝΑΓΚ Συνήθως.

ΝΕΛ Πάντα.

ΝΑΓΚ Όχι να του τρώει και το φαγητό!

ΝΕΛ Δεν του τρώει το φαγητό!

ΝΑΓΚ Ναι αλλά τρώει λιγότερο.

ΝΕΛ Έτυχε.

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ πηγαίνουν ταυτόχρονα στα δύο παράθυρα, σηκώνονται στις μύτες και κοιτάζουν έξω.

ΝΑΓΚ Παλιά δεν φτάναμε να δούμε έξω χωρίς τη σιάλα.

ΝΕΛ Φτιάξαν τα πράγματα.

(μικρή παύση)

Είναι τόσο ωραίο να κοιτάς τη θάλασσα όταν κοιμούνται τα μωρά.

ΝΑΓΚ Πάντα είναι ωραίο να κοιτάς τη θάλασσα. Είτε κοιμούνται τα μωρά είτε όχι.

ΝΕΛ Όταν δεν κοιμούνται δεν προλαβαίνεις να την κοιτάξεις.

ΝΑΓΚ Είναι κι αυτό.

(μικρή παύση, κοιτάζει απ' το παράθυρο)

Είναι πιο ωραίο να την βλέπεις από μακριά παρά να πηγαίνεις εκεί.

ΝΕΛ Δεν είμαι σίγουρη.

ΝΑΓΚ Όταν πηγαίνεις εκεί, δεν έχεις τι να την κάνεις, είσαι πια δίπλα.

ΝΕΛ Από κοντά την μυρίζεις, την ακούς καλύτερα, την γεύσαι.

ΝΑΓΚ Την γεύσαι;

ΝΕΛ Προχθές που είχαμε πάει βόλτα πήρα ένα βότσαλο και το ακούμπησα στη γλώσσα μου.

ΝΑΓΚ Δεν σε είδα.

ΝΕΛ Το έκανα κρυφά.

ΝΑΓΚ Γιατί;

ΝΕΛ Να μη με δούνε τα μωρά. Τα μωρά είναι όλο μίμηση.

Φαντάζεσαι να τους έρθει να αρχίσουν να γλύφουν πέτρες;

ΝΑΓΚ Μπορεί να τις καταπιούν.

(τρομάζουν)

ΝΕΛ Τέρμα οι βόλτες στη θάλασσα.

ΝΑΓΚ Έχεις δίκιο. Καλύτερα να είμαστε σίγουροι.

ΝΕΛ Εξάλλου μπορούμε να τους τη δείχνουμε από εδώ.

ΝΑΓΚ Είναι καλύτερα απ' το παράθυρο.

Μπορείς να την ονειρεύεσαι, να φαντάζεσαι πώς θα είναι να πας κοντά.

ΝΕΛ Να προσπαθείς να διακρίνεις τη γραμμή του ορίζοντα.

ΝΑΓΚ Ενώ άμα φτάσεις, τελείωσε.

Η ΝΕΛ τρομαγμένη πηγαίνει γρήγορα αλλά αθόρυβα στο «δικό» της καρότσι.

ΝΑΓΚ Τι έγινε;

ΝΕΛ Ήμουν σίγουρη πως ξύπνησε.

ΝΑΓΚ Αποκλείεται. Ο αέρας της θάλασσας τους κάνει καλό.

ΝΕΛ Κι όμως είδα το χεράκι του που τινάχτηκε.

ΝΑΓΚ Αυτό είναι ανακλαστικό.

ΝΕΛ Τι είναι;

ΝΑΓΚ Μια αυτόματη κίνηση που κάνουν τα μωρά.

ΝΕΛ Πού το ξέρεις;

ΝΑΓΚ Το έχω διαβάσει.

Συνεχίζουν να κοιτάνε.

NEΛ Θέλεις να αλλάξουμε;

Αλλάζουν θέσεις στα παράθυρα

NEΛ Μια μέρα τα παιδιά θα μεγαλώσουν και θα τρέχουν να δούνε αν χρειαζόμαστε εμείς κάτι.

ΝΑΓΚ Αμήν.

Ο ΝΑΓΚ φεύγει από το παράθυρο και πηγαίνει στο τραπέζι.

Βγάζει ένα κρασί και γεμίζει δυο ποτήρια. Η ΝΕΛ έχει μείνει στο παράθυρο.

NEΛ Εμείς θα ζητάμε το αγαπημένο μας φαγητό, θα μας το φτιάχνουν, θα μας φωνάζουν στο τραπέζι και θα τρώμε όλοι μαζί.

ΝΑΓΚ Θα έχουν και δουλειές.

NEΛ Πάντα θα έχουν χρόνο για τους γονείς τους.

ΝΑΓΚ Σωστά.

NEΛ Οι θυσίες δεν πάνε ποτέ χαμένες.

Ειδικά των γονιών.

ΝΑΓΚ *(της προσφέρει το ένα ποτήρι)* Ας πιούμε σ' αυτό.

Πίνουν.

NEΛ Πιστεύω πως θα μένουμε ακόμα στο ίδιο σπίτι.

ΝΑΓΚ Θα μας χωράει;

(κοιτάνε τα καρότσια)

NEΛ Είναι ότι πρέπει!

ΝΑΓΚ Θα 'μαστε ίσα ίσα.

ΝΕΛ Δεν χρειάζεται παραπάνω.

Θα κοιτάμε απ' το παράθυρο και θα βλέπουμε τη θάλασσα και δεν θα χρειάζεται να μας διακόψει τίποτα.

ΝΑΓΚ Θα 'ναι ωραίο να μας φροντίζει κάποιος.

Η ΝΕΛ σηκώνεται με το ποτήρι της και κάθεται στην κουνιστή πολυθρόνα.

ΝΕΛ Είναι αστείο πώς αποκοιμούνται αμέσως μόλις ξεκινάω το παραμύθι για τη θάλασσα. Μόλις αρχίζω, τσουπ, κλείνουν τα ματάκια τους αμέσως.

ΝΑΓΚ Αλήθεια, δεν έχω μάθει ποτέ πώς τελειώνει.

ΝΕΛ Την επόμενη φορά θα προσπαθήσω να τα κρατήσω ξύπνια μέχρι το τέλος.

ΝΑΓΚ Μπορείς να μου το πεις κι εμένα.

Μπαίνουν ο ΚΛΟΒ κι ο ΧΑΜ: ο ΚΛΟΒ σπρώχνει μια πολυθρόνα με ρόδες, σαν αναπηρικό καρότσι. Ο ΧΑΜ φοράει μαύρα γυαλιά. Στέκονται κάπου αμίλητοι. Κοιτάζονται.

ΝΑΓΚ Θυμάσαι τότε που πιστεύαμε πως όταν μεγαλώσουν τα παιδιά θα είναι όλα όμορφα, θα μας φέρονται καλά, θα μας φροντίζουν.

ΝΕΛ *(νοσταλγικά)* Λέγαμε πως θα μας μαγειρεύουν το αγαπημένο μας φαγητό κι εμείς και θα κοιτάμε τη θάλασσα απ' αυτά εδώ τα ίδια παράθυρα.

ΝΑΓΚ Φανταζόμασταν πως θα αγναντεύουμε τον ορίζοντα και θα θυμόμαστε τι ωραία που ήταν τότε που μεγαλώναμε τα παιδιά μας.

Όλοι σκάνε στα γέλια για λίγο.

Ο ΚΛΟΒ κι ο ΧΑΜ ησυχάζουν πρώτοι.

Ο ΧΑΜ σηκώνεται από την πολυθρόνα του και κάθεται οκλαδόν μπροστά στη ΝΕΛ.

Ο ΚΛΟΒ κάθεται δίπλα του. Τους κοιτάνε και περιμένουν.

Συνέρχονται κι ο ΝΑΓΚ κι η ΝΕΛ.

ΝΑΓΚ Δεν έγιναν ακριβώς έτσι τα πράγματα.

ΝΕΛ Κάτι πήγε στραβά.

Μικρή παύση

ΝΕΛ Από πού θέλεις να το πιάσω;

ΝΑΓΚ Από την αρχή.

ΝΕΛ Μια φορά κι έναν καιρό, τα πολύ παλιά χρόνια, ήταν μια απέραντη μπλε θάλασσα.

Ο ΧΑΜ κι ο ΚΛΟΒ αποκοιμούνται στις θέσεις τους.

Ήταν τόσο μεγάλη, που δεν μπορούσες να τη δεις ολόκληρη από κοντά.

Σ' αυτή τη θάλασσα ζούσαν ένα σωρό πλάσματα.

Αποκοιμάται κι ο ΝΑΓΚ.

Άλλα περίεργα, άλλα όχι, άλλα όμορφα, άλλα άσχημα. Όλα μα όλα όμως, ήταν πλάσματα της θάλασσας.

Αποκοιμάται κι η ΝΕΛ.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 3

Ο ΝΑΓΚ κοιτάζει απ' το παράθυρο. Η ΝΕΛ φτιάχνει τον κύβο του Ρούμπικ καθισμένη στην κουνιστή πολυθρόνα. Ξαφνικά σταματάει να κουνιέται, κοιτάζει ακίνητη προς το τραπέζι. Είναι εκεί τα μαύρα γυαλιά του ΧΑΜ. Τα γυαλιά φωτίζονται έτσι ώστε να φαίνονται ιδιαίτερα πάνω στο τραπέζι της κουζίνας.

ΝΕΛ Είδες;

ΝΑΓΚ Τι;

ΝΕΛ Στο τραπέζι.

ΝΑΓΚ Α. Ναι.

ΝΕΛ Από πότε είναι εκεί;

ΝΑΓΚ Από τότε που τα άφησε.

ΝΕΛ Πότε τα άφησε;

ΝΑΓΚ Την τελευταία φορά που ήταν εδώ.

Ξαναρχίζει να κουνιέται η ΝΕΛ.

ΝΕΛ Στο είχα πει.

ΝΑΓΚ Ποιο πράγμα;

ΝΕΛ Ότι θα ξανάρθει.

ΝΑΓΚ Γιατί να μην ξανάρθει; Σπίτι του είναι.

ΝΕΛ Ναι αλλά δεν έρχεται πια.

Την κοιτάζει.

Απότομα πηγαίνει μέσα, βγάζει το καρότσι έξω. Μοιάζει να κοιμάται μωρό μέσα.

Τα γυαλιά του ΧΑΜ δεν φωτίζονται πια, είναι στη σκιά.

ΝΑΓΚ Πάλι ξύπνησε.

ΝΕΛ Θα πεινάει.

ΝΑΓΚ Έχει φάει.

ΝΕΛ Δεν μπορείς να ξέρεις πότε πεινάει ένα μωρό.

ΝΑΓΚ Συνήθως κλαίνει.

ΝΕΛ Και τώρα κλαίει.

Κοιτάνε το μωρό που κλαίει στο καρότσι. (το κλάμα δεν ακούγεται σε καμία στιγμή)

Δεν κάνουν τίποτα.

ΝΑΓΚ Μπορείς να με βοηθήσεις με το μωρό;

ΝΕΛ ...

ΝΑΓΚ Να το ταΐσεις λίγο εσύ;

ΝΕΛ Δεν μπορώ. Είναι απασχολημένα τα χέρια μου.

ΝΑΓΚ Γιατί τι κάνουν;

ΝΕΛ Ακουμπάνε στα πόδια μου.

Μικρή παύση

ΝΑΓΚ Ξέρεις έχουν βγει κάτι μηχανήματα που καταλαβαίνουν γιατί κλαίει το μωρό.

ΝΕΛ Δε γίνεται.

ΝΑΓΚ Έχουν γίνει ανάρπαστα.

ΝΕΛ Δεν γίνεται σου λέω.

ΝΑΓΚ Γιατί;

NEΛ Αν δεν καταλαβαίνουν η μαμά κι ο μπαμπάς του μωρού γιατί κλαίει, θα καταλάβει ένα μηχανήμα;

ΝΑΓΚ Έχουν γίνει έρευνες. Ρωτάνε τις μαμάδες και τους μπαμπάδες. Χρόνια τώρα.

Το κοιτάνε πάλι.

NEΛ Μήπως θέλει βόλτα;

Ο ΝΑΓΚ το πάει λίγο πάνω κάτω με το καρότσι.

Σταματάει όταν βλέπει ότι δεν ησυχάζει.

NEΛ Ύπνο;

ΝΑΓΚ Μόλις ξύπνησε.

NEΛ Λες να πονάει κάπου;

ΝΑΓΚ Μπα. Δεν είναι άρρωστο.

Μικρή παύση

NEΛ Να φωνάζαμε το γιατρό;

ΝΑΓΚ Μην υπερβάλλουμε.

Η ΝΕΛ ακούει το δικό της μωρό (δεν ακούγεται τίποτα). Σηκώνεται και φέρνει και το άλλο καρότσι. Κάνει λίγο «σσοτ» γλυκά και προφανώς σταματάει να κλαίει. Το αφήνει στην άκρη να μην το ξυπνήσει. Ο ΝΑΓΚ ξαφνιασμένος κοιτάει.

ΝΑΓΚ Ορίστε, το δικό σου σταματάει αμέσως.

NEΛ Βολεύεται πιο εύκολα.

Ο ΝΑΓΚ μοιάζει απαυδισμένος.

NEΛ Θέλεις να αλλάξουμε;

ΝΑΓΚ Μπα. Δεν έχει νόημα.

ΝΕΛ Τι εννοείς;

ΝΑΓΚ Ότι κουράστηκα.

ΝΕΛ Τι πράγμα;

ΝΑΓΚ Να το προσέχω. Όλο ζητάει. Δεν κάνει τίποτα.

ΝΕΛ Είναι ο ορισμός του μωρού.

ΝΑΓΚ *(μετά από μικρό δισταγμό)* Νομίζω μου 'φτασε. Θα σταματήσω.

ΝΕΛ Τι πράγμα;

ΝΑΓΚ Να το κάνω όλο αυτό.

ΝΕΛ Ποιο αυτό;

Ο ΝΑΓΚ δείχνει το καρότσι, το δωμάτιο τριγύρω...

ΝΕΛ Και τι θα γίνει;

ΝΑΓΚ *(σηκώνει τους ώμους)* Κουράστηκα.

ΝΕΛ Δεν προβλέπεται.

ΝΑΓΚ Γιατί;

ΝΕΛ Έτσι. Απλά όταν κάνεις μωρό δεν προβλέπεται να κουραστείς και να σταματήσεις να το προσέχεις.

ΝΑΓΚ Θέλω να κάνω κάτι που δεν προβλέπεται.

ΝΕΛ Βρες κάτι άλλο.

Ο ΝΑΓΚ ήδη απομακρύνεται από το καρότσι σα να μην τον αφορά πια.

ΝΕΛ Και τι θα γίνει;

Ο ΝΑΓΚ σηκώνει τα χέρια προς τα πάνω ότι δεν ξέρει και δεν τον νοιάζει

ΝΑΓΚ Εξάλλου δεν είναι δικό μας.

ΝΕΛ Είναι.

ΝΑΓΚ Δεν είναι δικό μας μωρό. Το εγκατέλειψαν οι γονείς του και είπαμε μια που ξεκινούσαμε να το αναλάβουμε. Να έχει ο Χαμ ένα αδελφάκι. Τι σημασία έχει, ένα, δύο.

ΝΕΛ Θυμάσαι όταν τον γεννούσα; Εσύ δε με πίστευες, έλεγες ιδέα σου είναι, άσε με να κοιμηθώ λίγο ακόμα, σου έλεγα έσπασαν τα νερά.

ΝΑΓΚ Τα έχεις μπερδέψει.

ΝΕΛ Παραλίγο να γεννήσω στο σπίτι. Αν σε άκουγα θα γεννούσα εδώ, στην πολυθρόνα!

ΝΑΓΚ Αυτό έγινε με το δικό μας μωρό. Τον Χαμ.

ΝΕΛ Θυμάσαι πώς έπιανε ο Κλοβ το στήθος στην αρχή; Ρουφούσε ρουφούσε λες και δεν υπήρχε αύριο. Το αύριο ήταν μια αλλόκοτη έννοια τότε, υπήρχε μόνο το σήμερα. Σήμερα έφαγε, σήμερα κλαίει, σήμερα πονάει. Σήμερα κοιμήθηκα. Και τώρα μόνο αυτό υπάρχει, δεν πιστεύω στο αύριο, ούτε στο χθες. Ξέρουμε μόνο αυτή τη στιγμή, εκεί που βρισκόμαστε και μ' αυτούς που βλέπουμε μπροστά μας. Τον βλέπαμε μπροστά μας. Δεν έπρεπε να σταματήσεις να τον προσέχεις. Ήταν δικός μας. Γι' αυτό έφυγε. Ήθελε μόνο λίγη αγάπη κι αυτός. Αγάπη και κρέμα.

ΝΑΓΚ Τόση κρέμα χαμένη! Δεν την τρώει με τίποτα.

ΝΕΛ Αυτό θέλουν τα μωρά. Τα άλλα τα βρίσκουν στην πορεία.

- ΝΑΓΚ Θα σταματήσω να την ετοιμάζω.
- Δεν έχει νόημα.
- ΝΕΛ Τα πάντα έχουν ένα νόημα. Σήμερα, αύριο, όλα έχουν μια αρχή και ένα τέλος. Αυτό είναι ένα νόημα από μόνο του.
- ΝΑΓΚ Αν τη θελήσει πολύ θα τη ζητήσει. Με τον τρόπο του.
- ΝΕΛ Δεν προβλέπεται.
- ΝΑΓΚ Θα έπρεπε να πάρουμε εκείνη τη συσκευή.
- ΝΕΛ Ποια συσκευή;
- ΝΑΓΚ Που εξηγεί γιατί κλαίει το μωρό. Έτσι θα ξέραμε.
- Λες να δουλεύει;
- ΝΕΛ Έπρεπε να είχαμε φωνάξει το γιατρό. Αυτό θα μας έλεγε.
- ΝΑΓΚ Ο γιατρός θα μας πει αυτό που ξέρουμε. Δεν μας λέει ποτέ κάτι άλλο. Κι εμείς τον κοιτάμε σαν χάνοι στα μάτια και νομίζουμε ότι είναι Θεός.
- ΝΕΛ Ο γιατρός τα ονομάζει αλλιώς τα πράγματα.
- ΝΑΓΚ Η αρχή και το τέλος είναι πάλι τα ίδια. Στο ενδιάμεσο όμως εγώ θέλω να προλάβω να χαζέψω τη θάλασσα. Τόση κρέμα που ετοιμάζω δεν προλαβαίνω.
- ΝΕΛ Τι θα πούμε στον Χαμ; Όταν μεγαλώσει; Πώς θα του εξηγήσουμε ότι σταματήσαμε να ταΐζουμε τον αδερφό του κι αυτός μάζεψε τα μπογαλάκια του κι έφυγε;
- ΝΑΓΚ Είναι μωρό, δε χρειάζεται να ξέρει κάτι.
- ΝΕΛ Τα μωρά καταλαβαίνουν. Τώρα ξέρει ότι έχει έναν αδερφό.

ΝΑΓΚ Δεν είναι αδερφός του.

ΝΕΛ *(θυμωμένη, εκρήγνυται)* Λες ψέματα. Ήταν δίδυμα. Ήταν απρόσμενο δώρο. Γεννήθηκε πρώτα το ένα και μετά το άλλο. Οι γιατροί δεν το είχαν καταλάβει/

ΝΑΓΚ Το μάθαμε από τους γείτονες ότι είχαν αφήσει ένα μωρό και είπαμε τι ένα τι δύο.

ΝΕΛ Σταμάτα! *(χτυπάει το καρότσι του Κλοβ στον τοίχο δυνατά)* Σταμάτα σταμάτα σταμάτα! *(σταματάει να χτυπάει το καρότσι, τρέχουν δάκρυα)*
(ήσυχ) Ήταν ωραία να έχουμε δίδυμα. Τα αφήναμε ώρες μόνα τους και είχαν παρέα. Φτιάχναμε μία φορά κρέμα. Τα κάναμε μαζί μπάνιο. Μετά τα μοιράσαμε, για να ξέρουμε ποιο είχε φάει, ποιο είχαμε αλλάξει κλπ. Έπρεπε να έχουμε ένα σύστημα.

Μικρή παύση

ΝΕΛ Δεν έπρεπε να σταματήσεις να το ταΐζεις.

ΝΑΓΚ Δεν έτρωγε πια.

ΝΕΛ Έπρεπε να είχαμε φωνάξει το γιατρό.

ΝΑΓΚ Δε θα ερχόταν.

ΝΕΛ Ίσως τότε να μην έφευγε.

Μικρή παύση.

Μπαίνει ο ΧΑΜ.

Τους κοιτάζει ανέκφραστος, πηγαίνει μέχρι το τραπέζι, παίρνει τα γυαλιά του.

Τα φοράει, στέκεται ακουμπώντας κάπου και τους χαζεύει.

Ο ΝΑΓΚ της δίνει το πιάτο με την κρέμα, αυτή το σπρώχνει προς τον ΧΑΜ.

Εκείνος την κοιτάζει, τη μυρίζει, την σπρώχνει πίσω.

XAM Αυτή η κρέμα δεν είναι δικιά μου.

Ο XAM φορώντας τα γυαλιά του βγαίνει.

NEΛ Στο είπα ότι θα ξανάρθει.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 4

Ο ΝΑΓΚ κάθεται σε στάση γιόγκα με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά.

ΝΕΛ *(νοσταλγικά)* Έχουμε να τα δούμε από εκείνο το βράδυ στη θάλασσα. Είχε σηκώσει αέρα. Δεν ήταν ο καλύτερος οiwνός.

ΝΑΓΚ Δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας.

ΝΕΛ Σωστά. Κάπου θα βρίσκονται.

(νοσταλγικά) Κοιμόντουσαν σαν αγγελοúδια.

Μικρή παύση

Η ΝΕΛ, σα να επανέρχεται στο τώρα, τον κοιτάζει ανήσυχη.

ΝΕΛ Θέλεις τσάι;

Ο ΝΑΓΚ δεν απαντάει.

ΝΕΛ Σούπα;

Ο ΝΑΓΚ δεν απαντάει.

Επικρατεί ησυχία.

ΝΕΛ Είσαι έτσι εδώ και ώρες.

ΝΑΓΚ Σκέφτομαι.

ΝΕΛ Θα σου ανέβει όλο το αίμα στο κεφάλι.

ΝΑΓΚ Δε θα ανέβει.

ΝΕΛ Τι;

ΝΑΓΚ Θα κατέβει.

ΝΕΛ Σσστ. Κάτι άκουσα.

Μπα, τίποτα. Νόμιζα πως ξύπνησε.

ΝΑΓΚ ... (κατεβαίνει από τη στάση γιόγκα)

ΝΕΛ Δεν μπορείς να συνεχίσεις έτσι.

Σκέψου το παιδί μας.

ΝΑΓΚ ...

ΝΕΛ Εξάλλου ότι έκανες το έκανες για το καλό τους.

ΝΑΓΚ Για το καλό τους;

ΝΕΛ Τα παιδιά είναι πάντα καλύτερα όταν οι γονείς είναι καλύτερα. Σκέφτεσαι τι θα γινόταν αν ήταν τα δυο τους, να μας φροντίζουν όταν γεράσουμε; Μπορεί να μας παραχώναν σε τίποτα βαρέλια και να ξεχνούσαν να μας ταΐσουν. Πού και πού να μας ανοίγουν το καπάκι για να πάρουμε λίγο αέρα.

(μικρή παύση)

Συμβαίνει ξέρεις!

Μα τι λέω, αυτό έχει ήδη γίνει...

ΝΑΓΚ Θα ήταν καλά παιδιά.

ΝΕΛ Καλάθια. Ξεχνάς τι έγινε μου φαίνεται.

Ξεχνάς όλες τις μέρες που έχουμε περάσει μέσα στους σκουπιδοτενεκέδες.

Τα σκληρά παξιμάδια που δεν μπορούσαμε να φάμε.

Τις ιστορίες που δεν μας έλεγαν πια.

Το χυλό που τελείωσε.

ΝΑΓΚ Μας δίναν κανά κουφέτο αν είχαν.

ΝΕΛ Σε κάθε γενέθλια.

ΝΑΓΚ Τα μετρούσα.

ΝΕΛ Ένα για κάθε χρόνο.

ΝΑΓΚ Είχα μετρήσει εικοσιέξι.

ΝΕΛ Εικοσιέξι κουφέτα.

ΝΑΓΚ Ο καθένας μας.

ΝΕΛ Αντί για κεράκια.

ΝΑΓΚ Ξοδεύτηκαν.

Γιατί δεν μας πήραν ποτέ καροτσάκια;

ΝΕΛ Τι καροτσάκια;

ΝΑΓΚ Από κείνα, πώς τα λένε...

ΝΕΛ Α. Για ... *(δείχνει τα πόδια της)*/

ΝΑΓΚ Ναι.

ΝΕΛ *(σηκώνει τους ώμους)* Βολεύτηκαν με τα βαρέλια.

ΝΑΓΚ Και τώρα τι θα γίνει;

ΝΕΛ Έχουμε το δικό μας παιδί.

ΝΑΓΚ Μπορεί να θελήσει να μας εκδικηθεί.

ΝΕΛ Για ποιο πράγμα;

ΝΑΓΚ Που του στέρησαμε τον αδερφό του.

ΝΕΛ Δεν του τον στέρησαμε. Εκείνος έφυγε.

ΝΑΓΚ Ή μπορεί να γυρίσει ο Κλοβ.

ΝΕΛ Ναι. Μια μέρα μπορεί...

ΝΑΓΚ Μπορεί να θελήσει να τα κάνει όλα αυτά πράξη.

ΝΕΛ Είναι καλά παιδιά.

ΝΑΓΚ Μπορεί να μας χώσουν σε τίποτα/

ΝΕΛ /Σσσστ. (βάζει το χέρι στο αυτί για να ακούσει καλύτερα)

ΝΑΓΚ Λες να ακούει;

ΝΕΛ Μη λες βλακείες. Κοιμάται.

ΝΑΓΚ Να δεις που θα το βγάλει όλο πάνω μας.

ΝΕΛ Ο Χαμ δεν είναι αχάριστος.

ΝΑΓΚ Αν δεν προσέξουμε θα γίνουν αυτά που ξέρουμε.

ΝΕΛ Και τι προτείνεις;

Ο ΝΑΓΚ την κοιτάζει με νόημα και κάνει μια χειρονομία σηκώνοντας τα δυο χέρια, ότι δεν έχουν άλλη επιλογή. Η ΝΕΛ τρομάζει, κουνάει το κεφάλι αρνητικά.

ΝΕΛ Όχι. Αυτό δε γίνεται.

Μικρή παύση

ΝΕΛ Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να του δώσουμε μια ευκαιρία.

ΝΑΓΚ Τι ευκαιρία;

ΝΕΛ Να αποδείξει το χαρακτήρα του. Ότι είναι καλό παιδί.

ΝΑΓΚ Έχεις ακούσει κανένα παιδί να είναι καλό;

ΝΕΛ Έχεις ακούσει κανένα μοναχοπαιδί να βασανίζει τους γονείς του;

Ίσως μάλιστα, αν τον κάνουμε να εξαρτάται τελείως από μας...

ΝΑΓΚ Εγώ πιστεύω πως δεν υπάρχει άλλη λύση.

Πρέπει να τον ξεφορτωθούμε.

Ίσως έτσι γλυτώσουμε τα βασανιστήρια...

ΝΕΛ Ποια βασανιστήρια;

ΝΑΓΚ Που περάσαμε.

ΝΕΛ Α ναι.

Όχι όχι δε γίνεται. Δεν μπορούμε να κάνουμε κακό στο παιδί μας.

ΝΑΓΚ Δεν θα το μάθει κανείς.

ΝΕΛ Θα το μάθουμε εμείς.

ΝΑΓΚ Τα μωρά είναι τόσο εύθραυστα. Ένα μικρό ατύχημα και/

ΝΕΛ Φτάνει.

ΝΑΓΚ Εξάλλου δεν τον είχαμε δηλώσει.

Στο ληξιαρχείο.

ΝΕΛ Αλήθεια; Νόμιζα πως/

ΝΑΓΚ /Ήταν μια μέρα που έβρεχε. Ξεκίνησα να πάω αλλά γύρισα πίσω, δεν έβλεπα μπροστά μου. Σκέφτηκα ότι θα πάω την άλλη μέρα. Η βροχή κράτησε πέντε μέρες, μετά ήρθε το σαββατοκύριακο.

ΝΕΛ Ναι.

ΝΑΓΚ Μετά/

NEΛ Μην μου λες άλλα. Δεν θέλω να ξέρω.

ΝΑΓΚ Συγγνώμη.

NEΛ Δεν πειράζει. Για μας θα είναι πάντα ο Χαμ.

Ξαφνικά ακούγεται ένα τρίζιμο πόρτας και μετά μια εξώπορτα να κλείνει δυνατά.

Παγώνουν.

Η ΝΕΛ τρέχει μέσα στο δωμάτιο, γυρνάει με άδεια χέρια.

NEΛ Έφυγε.

Μικρή παύση

NEΛ Πώς έφυγε; Είναι ακόμα μωρό, μόλις που μπουσουλάει.

ΝΑΓΚ Δεν θυμάσαι καλά. Το παιδί έχει μεγαλώσει αρκετά για να μπορεί να ανοίξει μια πόρτα και να φύγει.

Η ΝΕΛ κοντοστέκεται, δεν ξέρει τι να σκεφτεί.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 5

Η ΝΕΛ τα φυλάει σε κρυφτό.

Ο ΚΛΟΒ, ο ΧΑΜ και ο ΝΑΓΚ σπεύδουν να κρυφτούν.

ΝΕΛ Πέντε δέκα δεκαπέντε είκοσι... (μετράει μέχρι το εκατό)

Δοκιμάζουν διάφορες κρυψώνες. Τελικά βρίσκουν από μία και κάθονται εκεί μόλις λέει η ΝΕΛ «εκατό, φτου και βγαίνω». Η ΝΕΛ ψάχνει λίγο τριγύρω.

ΝΕΛ Φτου ένας Κλοβ!

Βγαίνει ο ΚΛΟΒ μουρμουρίζοντας «δεν είναι δίκαιο».

Η ΝΕΛ ψάχνει τους άλλους.

ΝΕΛ (τραγουδιστά) Θα σας βρωω...

Ανοίγει ένα ντουλάπι ή μια πόρτα, δεν βρίσκει κανέναν.

Ο ΝΑΓΚ βγαίνει από την κρυψώνα του, τρέχει και τα φτύνει.

ΝΕΛ Δεν σ' έβλεπα καθόλου.

Ψάχνει λίγο ακόμα

ΝΕΛ (τον φωνάζει περιπαικτικά) Χαααμ. Χαααμούλη.

Ο ΝΑΓΚ ανοίγει παιχνιδιάρικα μια πόρτα, δεν τον βρίσκει.

Η ΝΕΛ ανοίγει μια άλλη, τον βρίσκει, γελάνε.

ΝΕΛ Φτου ένας Χαμ.

Αχ Ναγκ φίλα τα εσύ, κουράστηκα.

ΝΑΓΚ Εντάξει.

Τα φυλάει ο ΝΑΓΚ.

ΝΑΓΚ Πέντε δέκα δεκαπέντε

ΝΕΛ Πιο αργά

ΝΑΓΚ Είκοσι εικοσπέντε... (μέχρι το εκατό)

Η ΝΕΛ υποδεικνύει μια κρυψώνα στον ΚΛΟΒ, αλλά εκείνος πάει αλλού -κάπου που δεν βλέπουμε εμείς. Ο ΧΑΜ κρύβεται και μετά η ίδια κάθεται στην πολυθρόνα της, αλλά ακίνητη, προσπαθώντας να περάσει απαρατήρητη.

ΝΑΓΚ Φτου και βγαίνω.

Ο ΝΑΓΚ αρχίζει να ψάχνει. Ο ΝΑΓΚ βρίσκει γρήγορα τον ΧΑΜ.

ΝΑΓΚ Φτου ένας Χαμ!

ΧΑΜ (σα θυμωμένο παιδί) Δεν είναι καθόλου δίκαιο!

ΝΑΓΚ Νεεελ, Κλοοοβ. Θα σας πιάσω στα χεράκια μου και τότε/

Η ΝΕΛ που δεν την έχει δει ο ΝΑΓΚ, πετάγεται από την πολυθρόνα και τα φτύνει. Ο ΝΑΓΚ τρομάζει, γελάνε. Παράλληλα βγαίνει ο ΧΑΜ από το σπίτι –ο ΚΛΟΒ δεν έχει εμφανιστεί καθόλου από τότε που κρύφτηκε, αλλά να μην ξέρουν ούτε οι θεατές πού κρύφτηκε.

ΝΑΓΚ Πώς δεν σε είδα;

ΝΕΛ Είδες; Είναι που κάθομαι πάντα εκεί. Δεν πρόσεξες κάποια διαφορά.

ΝΑΓΚ Ο Κλοβ βγήκε;

ΝΕΛ Όχι ακόμα.

ΝΑΓΚ Δεν μπόρεσα να τον βρω πουθενά.

ΝΕΛ Δεν έψαξες και πολύ.

ΝΑΓΚ Θα κουραστεί και θα βγει, πού θα πάει.

(κουρασμένα, κάθεται στον καναπέ)

Μήπως έχει λίγο τσάι;

ΝΕΛ Όχι.

ΝΑΓΚ Σούπα;

ΝΕΛ Δε νομίζω.

Η ΝΕΛ πιάνει τα κνάλια της και πηγαίνει στο παράθυρο.

ΝΑΓΚ Βλέπεις τίποτα;

ΝΕΛ Μπα.

Μικρή παύση, κοιτάζει

ΝΕΛ Περίμενε!

ΝΑΓΚ Τι είναι;

ΝΕΛ Ένα πουλί, πέταξε. Νόμιζα... για μια στιγμή...

ΝΑΓΚ Δεν θα έρθει.

ΝΕΛ Γιατί όχι;

ΝΑΓΚ Έχει περάσει τόσος καιρός.

ΝΕΛ Είναι καλό παιδί.

ΝΑΓΚ Αυτό δε σημαίνει τίποτα.

ΝΕΛ Αυτό σημαίνει τα πάντα.

(μικρή παύση)

Θυμάσαι τότε που παίζαμε κρυφτό οι τέσσερις;

ΝΑΓΚ Οι τέσσερις; Μα αυτό δεν /

ΝΕΛ /Ναι ναι. Το θυμάμαι πολύ καθαρά.

Σα να έγινε μόλις χθες. Όχι, πιο κοντά. Σήμερα. Σαν να έγινε σήμερα.

ΝΑΓΚ Μα μόλις που μπουσουλούσαν όταν /

ΝΕΛ /Κάνεις λάθος. Το θυμάμαι τόσο καθαρά, όσο ένα άσπρο σεντόνι απλωμένο στον ήλιο.

Εγώ είχα κρυφτεί στην πολυθρόνα /

ΝΑΓΚ Στην πολυθρόνα; Μα αυτό δεν γίνεται!

ΝΕΛ Ναι κι εσύ δεν με είδες, γιατί πάντα με έβλεπες εκεί, ήταν σα να είμαι μέρος του δωματίου, με προσπέρασες, κι εγώ τα έφτυσα και γελούσαμε. Και ο Χαμ είχε κρυφτεί να εκεί *(δείχνει)*, και ο Κλοβ...

ΝΑΓΚ Ο Κλοβ;

NEΛ Ο Κλοβ δε μάθαμε ποτέ πού κρυβόταν. Δεν μας έλεγε τις κρυψώνες του, για να μην τις μάθουμε.

ΝΑΓΚ Ναι ήταν πολύ έξυπνος. Σκεφτόταν κάτι τέτοια.

NEΛ Την τελευταία φορά δεν βγήκε καθόλου, για ώρες.

ΝΑΓΚ Αυτό ήταν πριν φύγει.

NEΛ Κανείς δεν έφυγε!

Η ΝΕΛ ξαναπιάνει να κοιτάει απ' το παράθυρο

NEΛ Σκέφτηκα να φτιάξω λιγη σούπα απόψε. Μήπως έρθει κανείς.

ΝΑΓΚ Δεν θα έρθει κανείς. Έχουν χρόνια να έρθουν.

NEΛ Πόσο χρονών να είναι τώρα;

ΝΑΓΚ Δώδεκα, ή δεκαπέντε, δεν είμαι σίγουρος.

NEΛ Κάνεις λάθος, θα είναι ολόκληροι άντρες πια.

Πάω στοίχημα θα έχουν αφήσει και κανένα μουστάκι, από αυτά που αρέσουν στα κορίτσια. Είναι πολύ της μόδας ξέρεις. Ή και μούσι, ποιος ξέρει. Θα τους πήγαινε νομίζω, εσύ τι λες;

Ο ΝΑΓΚ σηκώνει τους ώμους.

NEΛ Λέω να πω το παραμύθι.

Μήπως και θελήσουν να έρθουν να το ακούσουν.

Ξαφνικά ακούγεται μια πόρτα που ανοίγει και κλείνει, και βήματα.

Μπαίνουν μέσα ο ΧΑΜ και ο ΚΛΟΒ. Κοιτάζονται.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 6

Η ΝΕΛ διηγείται καθισμένη στην πολυθρόνα της, ο ΧΑΜ και ο ΚΛΟΒ οκλαδόν στο πάτωμα και ο ΝΑΓΚ στην καρέκλα του ακούν το παραμύθι.

ΝΕΛ Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια απέραντη θάλασσα. Εκεί ζούσαν πολλά και διαφορετικά πλάσματα. Θαλάσσιες χελώνες, χταπόδια, ψάρια μικρά και μεγάλα, αχινοί, αλογάνια της θάλασσας, άσπρες φωσφορίζε μέδουσες με μακριά πλοκάμια, γαρίδες με χαριτωμένα μουστάκια. Και άλλα που δεν ξέρουμε το όνομά τους. Κι όλα ζούσαν ευτυχισμένα μέσα σ' αυτό το απέραντο πέπλο, πηγαίνοντας αριστερά δεξιά, αν δεν τους έτρωγε βέβαια κάτι άλλο.

ΝΑΓΚ *(ειρωνικά)* Ευτυχισμένα!

ΝΕΛ Ήταν ευτυχισμένα γιατί δεν σκεφτόντουσαν τίποτα. Απλά προχωρούσαν. Δεν αναρωτιόντουσαν τι να κάνουν μετά, τι έκαναν πριν. Δεν ήξεραν τι ώρα είναι. Αυτό ήταν πολύ βασικό στο βασίλειο της θάλασσας. Δεν είχαν αίσθηση του χρόνου. Δεν υπήρχε νωρίς ή αργά, πριν ή μετά. Τότε ή τώρα... Μέχρι που ένα αλογάνι της θάλασσας/

ΝΑΓΚ Ιππόκαμπος

ΝΕΛ ταξίδεψε μακριά, παρασυρμένο από δυνατά ρεύματα, πήγε κατά λάθος κοντά σε ανθρώπους. Και έμαθε την ύπαρξη του χρόνου. Και γύρισε πίσω. Και τους εξήγησε αυτό που δεν είχαν καταλάβει. Πώς υπάρχει το τότε, και υπάρχει το τώρα. Πως κάποια πράγματα γίνονται πριν, κάποια μετά. Τους είπε πως πρέπει να τα βάλουν όλα σε μια σειρά. Να τα *(τονίζει τη λέξη συλλαβιστά)* τα-ξι-νο-μή-σουν. Να βάλουν τη ζωή τους σε μια σειρά. Να μη χάνουν το χρόνο τους. Τα πλάσματα της θάλασσας τον κοιτάζαν άναυδα. Το χταπόδι εκνευρίστηκε πρώτο -έσφιξε στα πλοκάμια του τον ιππόκαμπο και μετά τον κατάνιε. Και του είπε ότι αυτό έγινε πριν, όχι μετά. Αλλά ο ιππόκαμπος δεν άκουγε πια. Κι από τότε όλοι ρωτάνε -αυτό, πότε έγινε; Και εκείνο, πότε πρέπει να γίνει; Γιατί το μικρόβιο του χρόνου είχε μπει πια μέσα τους. Και όλοι τρέχαν αγχωμένοι να προλάβουν, οι μέδουσες είχαν την ώρα τους που έβγαιναν, σε κάθε πανσέληνο τα ψάρια κρύβονταν μην τα δουν. Τα πάντα έπρεπε να μουν σε μια σειρά. Μόνο οι αχινοί έμοιαζαν ακλόνητοι -σαν να μην τους

νοιάζει καθόλου όλη αυτή η μανία με το χρόνο. Δεν ήταν όμως αυτό. Ήταν που δεν είχαν πόδια.

ΝΑΓΚ Σαν εμάς.

Κοιτάνε τα πόδια τους.

ΝΕΛ (με έκπληξη) Δεν κοιμήθηκες!

ΝΑΓΚ Ήθελα να δω πώς τελειώνει.

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ αμέσως μετά αποκοιμούνται.

Ο ΧΑΜ και ο ΚΛΟΒ τους σκεπάζουν με δυο κουβερτάκια.

Ο ΧΑΜ, που πριν περπατούσε κανονικά, χτυπάει με δυο δάχτυλα (σαν παραγγελία) και ο ΚΛΟΒ φέρνει αμέσως την αναπηρική πολυθρόνα με τα ροδάκια, να ανέβει πάνω ο ΧΑΜ και να φύγουν.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 7

Η ΝΕΛ κάθεται στην πολυθρόνα και παίζει μ έναν κύβο του Ρούμπικ, πλήρως αφοσιωμένη. Ο ΝΑΓΚ ακούγεται εκτός σκηνής.

ΝΑΓΚ Να τα. Εδώ είναι. Το είπα εγώ.

Ο ΝΑΓΚ μπαίνει μέσα σέρνοντας με δυσκολία μια γλάστρα φυτεμένη σ ένα μεγάλο βαρέλι. Κάνει πολύ θόρυβο. Η ΝΕΛ σταματάει να παίζει με τον κύβο.

ΝΑΓΚ Τι βλέπεις;

ΝΕΛ Δεν είμαι καλή με τα φυτά. Μπουκαμβίλια;

ΝΑΓΚ Δεν έχει σημασία. Τι είναι πες μου.

ΝΕΛ Μια γλάστρα; Ένα φυτό;

ΝΑΓΚ Ναι, αυτό που έχει σημασία είναι το πού είναι φυτεμένο.

ΝΕΛ Σ' ένα βαρέλι.

ΝΑΓΚ Δεν είναι βαρέλι, είναι σκου-πι-δο-τε-νε-κές.

Μικρή παύση, το κοιτάνε.

ΝΕΛ Σύμπτωση.

Ο ΝΑΓΚ ξαναβγαίνει γρήγορα και σέρνει άλλη μία γλάστρα σε βαρέλι.

ΝΕΛ Κι αυτή σύμπτωση; Δύο ίδιες;

Η ΝΕΛ σηκώνεται. Κοιτάζει το βαρέλι συγκινημένη, το ακουμπάει.

Σύντομα αλλάζει ύφος, απομακρύνεται.

ΝΕΛ Μπα δεν είναι μπουκαμβίλια. Δεν έχουν τόσο καλό γούστο τα παιδιά. Μάλλον κανένας φίκος θα είναι.

ΝΑΓΚ Είδες που σου έλεγα ότι είναι σκουπιδοτενεκές;

NEΛ Και πού είναι το καπάκι;

Η ΝΕΛ κοιτάζει τριγύρω, δεν βλέπει κάτι.

ΝΑΓΚ Δεν τους χρειαζόταν πια. Οι γλάστρες δεν μπορούν να φύγουν.
Κοιτάζονται.

NEΛ Ενώ εμείς... (γελάνε)

ΝΑΓΚ Μακάρι να μπορούσαμε κι εμείς.

NEΛ Δεν γίνεται όμως.

ΝΑΓΚ Όχι.

NEΛ Θυμάσαι το ατύχημα;

ΝΑΓΚ Γίνεται να μην το θυμάμαι;

NEΛ Είχαμε βγει να μαζέψουμε κοχύλια στη θάλασσα.

ΝΑΓΚ Είχαμε βγει να κάνουμε ποδήλατο στην παραλία.

NEΛ Έβρισκα ροζ και άσπρα μικρά κοχυλάκια, από μακριά φαινόταν σαν άμμος, αν πλησίαζες όμως και τα κοίταζες από κοντά έβλεπες ότι ήταν κοχύλια.

ΝΑΓΚ Εγώ δεν είχα όρεξη, εσύ επέμεινες να βγούμε νύχτα να κάνουμε βόλτα, να μυρίσουμε τη θάλασσα.

NEΛ Η θάλασσα μυρίζει τόσο όμορφα.

ΝΑΓΚ Δεν υπήρχαν φώτα για τη νύχτα τότε.

NEΛ Τη νύχτα μυρίζει αλλιώς.

ΝΑΓΚ Επέμενες να πάμε βόλτα τη νύχτα με τα ποδήλατα. Εγώ δεν ήθελα. Ήθελα να μείνουμε σπίτι να λέμε παραμύθια. Ήμασταν πια μόνοι. Ελεύθεροι. Σου είπα να πάμε το πρωί που θα

βλέπαμε. Είπες ότι μετά θα μου έλεγες το καλύτερο παραμύθι που είχες πει ποτέ. *(Η ΝΕΛ κλείνει τα αυτιά της να μην ακούει)* Ήθελες να ακούσεις τη θάλασσα από κοντά τη νύχτα. Εγώ σου είπα πως το ίδιο ακούγεται τη μέρα. *(Η ΝΕΛ πηγαίνει και κάθεται στην πολυθρόνα, κλείνει τα μάτια της και κουνιέται)*. Φορούσαμε κι οι δυο σκούρα ρούχα, δε φαινόμασταν στο σιοτάδι. Ήμασταν ένα με τη νύχτα. Ξαφνικά φώτισε όλος ο δρόμος. *(μικρή παύση)* Και μετά ήρθαν τα βαρέλια. Είχαν τελειώσει βλέπεις τα καροτσάκια. Είχαν έλλειψη.

ΝΕΛ Δεν ακούγεται το ίδιο.

ΝΑΓΚ Τι;

ΝΕΛ Η θάλασσα. Δεν ακούγεται το ίδιο τη νύχτα.

Η ΝΕΛ σηκώνεται και βγάζει ένα βάζο γεμάτο κοχύλια άσπρα και ροζ διάφορα μεγέθη. Του το δείχνει.

ΝΑΓΚ Τι είναι αυτό;

ΝΕΛ Εκείνη τη νύχτα μαζεύαμε κοχύλια.

Ο ΝΑΓΚ θυμωμένος αδειάζει το βάζο, τα κοχύλια σκορπίζουν παντού.

ΝΑΓΚ Αυτό ήταν άλλη νύχτα. Τα έχεις μπερδέψει όλα στο μυαλό σου.

ΝΕΛ *(κλαίγοντας σιωπηλά)* Ας μην τα θυμόμαστε τώρα και χαλάμε αυτήν εδώ την ωραία μέρα

ΝΑΓΚ Τι έχει αυτή η μέρα;

ΝΕΛ Γυρίσαμε σπίτι μας.

ΝΑΓΚ Α ναι.

ΝΕΛ Δεν ήταν σωστό πάντως, να μας φερθούν έτσι.

ΝΑΓΚ Εντάξει, κάναμε μια βλακεία.

Η ΝΕΛ μαζεύει τα κοχύλια που έχουν σκορπίσει στο πάτωμα.

ΝΕΛ Μαζέψαμε κοχύλια τη λάθος στιγμή.

ΝΑΓΚ Κάναμε ποδηλατάδα τη λάθος νύχτα.

ΝΕΛ Ήταν αυτός λόγος να μας χώσουν μέσα σε δύο ...; *(τα δείχνει, δε λέει τη λέξη)*

ΝΑΓΚ Άλλοι παίζουν τους γονείς τους, τους φροντίζουν, τους διαβάζουν βιβλία...

Γελάνε

ΝΕΛ Ωραία θα ήταν να μας διαβάζουν βιβλία.

ΝΑΓΚ Τι θα ήθελες να ακούσεις;

ΝΕΛ Δεν ξέρω. Ίσως τον Ηλίθιο, του Ντοστογιέφσκι. Και Ρώσους ποιητές -αλλά στα ρώσικα. Τρελαίνομαι να ακούω ρώσικα.

ΝΑΓΚ Δεν μου το είπες ποτέ! Μπορείς να μάθεις.

ΝΕΛ Δεν θα μου ακούγεται πια το ίδιο.

ΝΑΓΚ Εγώ θα ήθελα κι άλλα παραμύθια.

ΝΕΛ Μην το σκέφτεσαι. Δεν πρόκειται να γίνει.

ΝΑΓΚ Είναι αχάριστα παιδιά.

ΝΕΛ Εντελώς

Μικρή παύση

ΝΑΓΚ Εγώ λέω να εκδικηθούμε.

ΝΕΛ *(σταματάει να μαζεύει τα κοχύλια)* Το αίμα μας;

ΝΑΓΚ Ο Κλοβ δεν είναι/

ΝΕΛ /Δεν έχει σημασία. Τα μεγαλώσαμε και τα δυο.

ΝΑΓΚ Μέχρι ένα σημείο.

ΝΕΛ Τα ταιΐζαμε.

ΝΑΓΚ Ναι.

ΝΕΛ Τα σκουπίζαμε.

ΝΑΓΚ *(με αηδία)* Όντως.

Κι αυτά;

ΝΕΛ Μας έδιναν χυλό.

ΝΑΓΚ Κάποτε τελείωσε.

ΝΕΛ Και κουφέτα.

ΝΑΓΚ Για να μας σπάσουν τα δόντια.

ΝΕΛ Και τι να κάνουμε;

ΝΑΓΚ Να τα κλείσουμε στα ίδια βαρέλια.

ΝΕΛ Δύσκολο.

ΝΑΓΚ Να τους πετάξουμε τις γλάστρες στο κεφάλι όταν θα περνούν κάτω απ' το μπαλκόνι.

ΝΕΛ Δεν έχουμε μπαλκόνι.

ΝΑΓΚ Να τους δηλητηριάσουμε.

ΝΕΛ Τρώνε πάντα έξω.

ΝΑΓΚ Γι' αυτό δεν έχει φαγητό ποτέ σπίτι.

ΝΕΛ Τρώνε έξω *επειδή* δεν έχει φαγητό ποτέ σπίτι.

ΝΑΓΚ Να απλώσουμε σαπούνι στο πάτωμα του μπάνιου.

ΝΕΛ Πρώτοι εμείς θα γλιστρήσουμε.

(κοιτάνε τα πόδια τους)

ΝΑΓΚ Πότε αποκτήσαμε πάλι τα πόδια μας;

ΝΕΛ Άστο αυτό τώρα.

ΝΑΓΚ Κι εσύ... *(πάει να την αγγίξει στο μάγουλο σα να ξυπνάει από όνειρο)*

ΝΕΛ Άστο σου λέω. *(ο ΝΑΓΚ συνέχεται)*

Το βρήκα. Θα τους πετάξουμε στη θάλασσα.

Και μετά θα τους κοιτάμε από το παράθυρο, όπως κοιτούσαμε πάντα.

Και θα τους χαιρετάμε.

ΝΑΓΚ Και πώς θα τους σηκώσουμε; Γέροι άνθρωποι; Χωρίς πόδια;

(κοιτάνε τα πόδια τους)

ΝΕΛ Θα τους ξεγελάσουμε να μούνε στα βαρέλια. Θα παίζουμε ένα παιχνίδι. Τα βαρελάκια. Θυμάσαι; Τους το μαθαίναμε μικρά.

ΝΑΓΚ *(χαμογελάει νοσταλγικά)* Μπαίνανε σε κάτι πλαστικούς κυλίνδρους και τους σπρώχναμε να κατρακυλήσουν στο λόφο

ΝΕΛ Θα κάνουμε ότι ξεμωραθήκαμε και θέλουμε να το ξαναπαίζουμε.

ΝΑΓΚ Και μετά θα τα κυλήσουμε και θα τα βγάλουμε έξω

ΝΕΛ Και θα τα σπρώξουμε στη θάλασσα

ΝΑΓΚ Αφού τα σφραγίσουμε με τα καπάκια.

ΝΕΛ Ποια καπάκια;

ΝΑΓΚ Κάπου θα βρίσκονται.

Η ΝΕΛ μαζεύει λίγα κοχύλια ακόμα. Σηκώνει το βάζο θριαμβευτικά.

ΝΕΛ Τα μάζεψα όλα.

Ο ΝΑΓΚ την κοιτάζει ανέκφραστος.

ΝΕΛ Δεν ήταν στην παραλία.

ΝΑΓΚ Τι;

ΝΕΛ Η βόλτα. Με τα ποδήλατα Εκείνο το βράδυ.

ΝΑΓΚ Μην τα σιαλίσουμε πάλι

Ο ΝΑΓΚ πάει να της ακουμπήσει πάλι το μάγουλο.

Η ΝΕΛ του πιάνει το χέρι, τον σταματάει.

ΝΕΛ Ήταν στις Αρδέννες. Έξω από το Σεντάν.

Ακούγεται κλειδί στην πόρτα. Βήματα, η πόρτα κλείνει.

Μπαίνουν ο ΧΑΜ και ο ΚΛΟΒ. Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ τους κοιτάνε ανέκφραστοι.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 8

Ο ΝΑΓΚ και η ΝΕΛ με πλήρη ποδηλατικό εξοπλισμό, σαν να πηγαίνουν σε αγώνες ανεβασμένοι πάνω στα ποδήλατά τους, έτοιμοι να ξεκινήσουν μια προφανώς μεγάλη ποδηλατάδα. Κοιτάνε ένα χάρτη ποια πορεία να πάρουν. Πίσω τους φαίνεται το σαλόνι.

ΝΑΓΚ Νερό;

(πιάνουν κι οι δυο τα νερά τους)

ΝΑΓΚ Φακός;

(πιάνουν κι οι δυο τους φακούς τους στο κεφάλι)

ΝΕΛ Μπαταρίες;

(ελέγχουν μέσα στα σακίδια που έχουν στην πλάτη τους)

ΝΑΓΚ Τρόμπα;

(πιάνουν κι οι δυο τις τρόμπες τους)

ΝΕΛ Ξηρά τροφή;

(ελέγχουν μέσα στα σακίδια που έχουν στην πλάτη τους)

ΝΑΓΚ Χάρτη;

(ξαναελέγχουν στα σακίδια)

ΝΕΛ Πυξίδα;

(κοιτιούνται)

ΝΕΛ Πυξίδα;

Ψάχνονται λίγο, δε βρίσκουν.

ΝΑΓΚ Ξέρω τον πολικό αστέρα, είναι εύκολο.

Έτοιμοι;

Η ΝΕΛ κουνάει το κεφάλι καταφατικά

ΝΑΓΚ Φύγαμε.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 9

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ είναι ξαπλωμένοι στον καναπέ και στην πολυθρόνα, ακίνητοι. Μπαίνουν ο ΚΛΟΒ και ο ΧΑΜ.

ΧΑΜ Αφήστε τις βλακείες και σηκωθείτε.

Μικρή παύση

ΚΛΟΒ Έλα, δεν έχουμε όλη τη μέρα.

Μικρή παύση

ΧΑΜ Πρέπει να συμμαζέψουμε.

Ο ΚΛΟΒ ξεκινάει να συμμαζεύει. Όταν φτάνει στα μαξιλάρια του καναπέ κουνάει το χέρι του ΝΑΓΚ, αυτός δεν αντιδράει.

ΚΛΟΒ Κοιμήθηκαν.

ΧΑΜ Επιτέλους.

ΚΛΟΒ Είμαι πτώμα.

ΧΑΜ Με τόσες ώρες ύπνο τι θέλεις να είμαστε;

ΚΛΟΒ *(κάθεται σε μια καρέκλα του τραπεζιού)* Να καθίσουμε λίγο.

ΧΑΜ *(κάθεται κι αυτός στην άλλη)* Πεινάω.

ΚΛΟΒ Δεν έχει τίποτα.

ΧΑΜ Μπορείς να φτιάξεις κάτι;

ΚΛΟΒ Δεν έχει κάτι να φτιάξω.

ΧΑΜ Να πάω στο μαγαζί;

ΚΛΟΒ Τώρα που κοιμήθηκαν; Μόλις ακούσουν την πόρτα θα ξυπνήσουν.

ΧΑΜ Σωστά.

Μικρή παύση

- XAM Ο Ναγκι δεν έφαγε καλά σήμερα.
- KLOB Δεν το πρόσεξα.
- XAM Ούτε τρεις πάνες δεν του άλλαξα.
- KLOB Δεν πειράζει, ξεκουράστηκες.
- XAM Τι να σημαίνει αυτό;
- KLOB ...
- XAM Οι γέροι θέλουν φροντίδα. Δεν είναι απλά μια μηχανή που τους βάζεις τροφή και τη βγάζουν.
- KLOB Εγώ έτσι νόμιζα.
- XAM Θέλεις να αλλάξουμε αύριο;
- KLOB Γιατί;
- XAM Μήπως κάνω κάτι λάθος.
- KLOB Δε φταις εσύ.
- XAM Δεν είμαι σίγουρος.
- KLOB Πότε τους ζυγίσαμε τελευταία φορά;
- XAM Δεν έχουμε ζυγαριά.
- KLOB Νομίζω πως ο Ναγκι χάνει πιο πολύ βάρος από την Νελ.
- XAM Ο γιατρός λέει ότι είναι φυσιολογικό να χάνουν βάρος σε αυτή τη φάση.
- KLOB Μήπως να φωνάζαμε το γιατρό να τους δει;

XAM Δεν έχει νόημα.

ΚΛΟΒ Μήπως να τους αλλάξουμε μπολ;

XAM Είναι μια ιδέα.

Σιωπή.

XAM Θυμάσαι όταν μας μεγάλωναν; Πόσο μας φρόντιζαν!

ΚΛΟΒ Εντελώς!

XAM Ήταν συνέχεια από πάνω μας.

ΚΛΟΒ Ανελλιπώς.

XAM Μας έλεγαν παραμύθια.

ΚΛΟΒ Το ίδιο. Ξανά και ξανά.

XAM Ούτε ρούπι δεν κουνιόντουσαν.

ΚΛΟΒ Μας τάζαν, μας άλλαζαν.

Ο ΧΑΜ τον κοιτάζει.

XAM Γι' αυτό κι εμείς ανταποδίδουμε.

ΚΛΟΒ Έτσι είναι η φύση.

(μικρή παύση)

Εδώ που τα λέμε εμένα κάποια στιγμή σταμάτησαν να με φροντίζουν.

XAM Μην το παίρνεις προσωπικά.

Αυτά είναι τυχαία.

Κοιτάνε τον ΝΑΓΚ

ΚΛΟΒ Δεν έπρεπε να αφήσουμε να κάνει την εγχείρηση.

ΧΑΜ Θα πέθαινε.

ΚΛΟΒ Έτσι είναι η φύση.

ΧΑΜ Τώρα πού και πού μπορεί να κοιτάζει τη θάλασσα.

ΚΛΟΒ Δεν μπορεί.

ΧΑΜ Όταν τον σηκώνουμε και τον κρατάμε μπορεί.

ΚΛΟΒ Δεν κοιτάζει εκεί.

ΧΑΜ Πού κοιτάζει;

ΚΛΟΒ Τον τοίχο.

ΧΑΜ Τελευταία έχω την εντύπωση ότι ξαναζούν τα νειάτα τους.

ΚΛΟΒ Πώς το εννοείς αυτό ακριβώς;

ΧΑΜ Νομίζουν ότι είναι πάλι νέοι, πως πηγαίνουν σε ποδηλατικούς αγώνες, πως παίζουμε κρυφτό και είμαστε μια ευτυχισμένη οικογένεια.

ΚΛΟΒ *(γελάει)* Μια ευτυχισμένη οικογένεια

Πάύση, τους κοιτάνε που κοιμούνται.

ΧΑΜ Πρέπει να βιαστούμε. Σε λίγο θα έρθουν να δουν το σπίτι.

ΚΛΟΒ Τι ώρα είναι;

Ο ΝΑΓΚ ανοίγει τα μάτια, κουνιέται λίγο.

ΝΑΓΚ Ποιοι θα 'ρθούνε;

ΧΑΜ Πάνω στην ώρα.

ΝΕΛ *(ξυπνάει)* Θα έχουμε επισκέπτες;

ΚΛΟΒ Όχι ακριβώς.

(παύση)

ΝΑΓΚ Θα έρθει κάποιος;

ΧΑΜ Για το σπίτι.

ΝΑΓΚ Ποιο σπίτι;

(παύση)

ΝΕΛ Πουλάτε το σπίτι;

(παύση)

ΝΑΓΚ Κι εμείς;

ΝΕΛ *(αρχίζει να κλαψουρίζει, γενικά τώρα μοιάζουν πιο μεγάλοι κι οι δυο, ο ΝΕΛ και η ΝΑΓΚ)*

Τόσες αναμνήσεις!

ΝΑΓΚ Τα παράθυρα

ΚΛΟΒ Ποια παράθυρα;

ΝΑΓΚ Που βλέπουν τη θάλασσα.

ΧΑΜ Θα τη βλέπετε από αλλού.

ΝΕΛ Δεν θα είναι το ίδιο.

ΝΑΓΚ Τα βαρέλια μας

ΧΑΜ Αυτά θα τα πάρετε μαζί σας.

ΚΛΟΒ Έλα, δεν έχουμε όλη μέρα. Έχουμε και δουλειές.

ΝΕΛ Να πάρω το μαξιλάρι μου;

ΚΛΟΒ Τι να το κάνεις εκεί μέσα;

ΧΑΜ Προχωράμε; Ξαναπαίζετε τους γονείς αύριο πάλι.

ΝΑΓΚ Δεν παίζαμε

ΚΛΟΒ Τότε τι κάνατε;

ΝΑΓΚ Ζούσαμε.

Ο ΚΛΟΒ πηγαίνει στα βαρέλια, βγάζει με μια κίνηση από μέσα τις γλάστρες που έχουν, και τους κάνει χειρονομία με το χέρι να περάσουν.

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ είναι σαν παιδιά έτοιμα να κλάψουν.

ΚΛΟΒ Έλα μην κάνετε σαν παιδιά.

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ δείχνουν ότι παραδίνονται, ετοιμάζονται να πάνε.

Πριν σηκωθούν ο ΧΑΜ και ο ΚΛΟΒ τους δίνουν κάτι με το οποίο ξεχνιούνται (ίσως φαγητό ή ένα παιχνίδι, πχ τον Κύβο του Ρούμπικ) και αλλάζει η διάθεσή τους, ασχολούνται με ενδιαφέρον με αυτό τώρα.

ΝΑΓΚ Τι ώρα είναι;

ΧΑΜ Ωρα για ύπνο.

ΝΕΛ *(πιάνει το μαξιλάρι της)* Ωραία, θα δω ένα σωρό όνειρα σήμερα.

Το νιώθω.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 10

Η ΝΕΛ και ο ΝΑΓΚ κάθονται στο σαλόνι τους.

ΝΑΓΚ Νελ;

ΝΕΛ Μμμ;

Ο ΝΑΓΚ πιάνει το χέρι της ΝΕΛ σα να την προετοιμάζει για κάτι.

ΝΕΛ Τι είναι Ναγκ;

ΝΑΓΚ Κάποτε πρέπει να μιλήσουμε για εκείνη τη νύχτα.

ΝΕΛ Ποια νύχτα;

ΝΑΓΚ ...

ΝΕΛ Α! *(μαζεύει το χέρι της)*

(σαν φλυαρία αμηχανίας) Δεν πρέπει... Γιατί πρέπει; Όσο πρέπει να μιλήσουμε και για το Θεό. Ή τον πόλεμο. Γιατί γίνονται πόλεμοι; Θα γίνονταν πόλεμοι αν υπήρχε Θεός; Και αν/

ΝΑΓΚ /Εμείς τα πνίξαμε τα παιδιά.

(μικρή παύση)

ΝΑΓΚ Εμείς τα ρίξαμε στη θάλασσα.

ΝΕΛ Ποιος είπε ότι πνίγηκαν; Τα είδες εσύ να πνίγονται; Κοιμόντουσαν.

ΝΑΓΚ Αστειεύεσαι;

ΝΕΛ Δεν υπάρχει καμία απόδειξη.

ΝΑΓΚ Βάζεις ένα μωρό σε ένα μεγάλο κοχύλι. Για την ακρίβεια δύο μωρά σε δύο μεγάλα κοχύλια. Από αυτά τα στριφογυριστά. Βδομάδες ψάχναμε να βρούμε τέτοια κοχύλια στην παραλία, τα είχαμε φανταστεί ακριβώς. Και τα αφήνεις στη θάλασσα.

ΝΕΛ Τα κοχύλια επέπλεαν. Τα είδα με τα μάτια μου.

ΝΑΓΚ Τα δοκιμάσαμε πριν βάλουμε τα μωρά μέσα. Να δούμε αν γίνεται.

ΝΕΛ Ήταν όμορφα, σαν καραβάκια χάρτινα. Ένωθα πάλι παιδί.

ΝΑΓΚ Μόνο που δεν ήταν καραβάκια. Ήταν τα παιδιά μας. Στους σάκους τους. Μόλις τα βάλουμε τα σπρώξαμε μέσα. Αυτά κοιμόντουσαν. Γυρίσαμε την πλάτη και φύγαμε.

NEΛ Δεν ακούστηκε κλάμα. Τ' ακουμπήσαμε απαλά στα κοχύλια τους, όπως τ' ακουμπούσαμε μήνες στο κρεβατάκι τους. Ούτε που ξύπνησαν. Κοιμόντουσαν σαν αγγελοῦδια. Πού να βρίσκονται τώρα!

ΝΑΓΚ Δε θα πήγαν και πολύ μακριά.

NEΛ Να δεις που θα τα μάζεψε κανέννας ψαράς και θα 'χουν μεγαλώσει. Θα ναι ολόκληροι άντρες πια! Πόσα χρόνια έχουν περάσει;

ΝΑΓΚ Σκέφτεσαι τι γλυτώσαμε;

NEΛ Θα 'θελα να τους δω, να δω σε ποιον μοιάζουν.

ΝΑΓΚ Δεν θα γλύτωσαν, πάροτο απόφαση.

NEΛ Γίνεσαι κακός.

ΝΑΓΚ Γίνεσαι παράλογη.

NEΛ Ο Μωυσής;

ΝΑΓΚ Τι;

NEΛ Εκείνος γιατί δεν πνίγηκε;

ΝΑΓΚ Άλλο αυτός.

NEΛ Μπα, γιατί άλλο; Εκείνος δεν πέθανε. Υπάρχουν μαρτυρίες.

ΝΑΓΚ Αυτό είναι παραμύθι.

NEΛ Όλα τα παραμύθια δε λένε κάποια αλήθεια;

ΝΑΓΚ Είχαμε καταλήξει ότι αυτό ήταν το καλύτερο. *(της πιάνει τα χέρια γλυκά, σα να προσπαθεί να της θυμίσει κάτι)* Για μας και για εκείνα.

Η ΝΕΛ αρχίζει να κλαίει σιωπηλά

ΝΑΓΚ *(με έμφαση)* Είχαμε καταλήξει ότι δεν είχε κανένα νόημα. Η επανάληψη. Προσπαθείς. Μεγαλώνεις. Ξεπερνάς τη δική σου παιδική ηλικία. Και μόλις έρχεσαι στα ίσια σου, έχεις να τα μεγαλώσεις κι αυτά. Όσο πιο ανώδυνα γίνεται. Κάνεις ένα σωρό πράγματα. Θα έχουν καλές αναμνήσεις; Πας ταξίδια. Θα γνωρίσουν τον κόσμο. Θα βλέπουν τις φωτογραφίες στα άλμπουμ. Θα θυμούνται; Θα λένε τι καλοί γονείς που ήμασταν. Θα λένε; Τα παιδιά δε θυμούνται τίποτα. Θυμούνται μόνο τα λάθη. Κι εκείνα με τη σειρά τους, θα παλέψουν. Να ξεπεράσουν την παιδική τους ηλικία. Τα λάθη που έκανες. Και μια μέρα, θα

έρθουν στη θέση σου. Μόνο που τώρα θα είναι η δική τους θέση.
Θα κάνουν παιδιά. Θα τα βοηθήσουν να μεγαλώσουν. Θα τα
πάνε ταξίδια/

NEΛ /Ναι. Είχαμε πει ότι ήταν καλύτερα για όλους.

(τα υπόλοιπα να λέγονται σαν προσευχή)

ΝΑΓΚ Γλυτώσαμε τόσο τσάμπα κόπο.

NEΛ Όντως.

ΝΑΓΚ Δεν προσποιηθήκαμε ότι ήμασταν μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Η ΝΕΛ κουνάει το κεφάλι καταφατικά

ΝΑΓΚ Ούτε ότι ήμασταν καλοί γονείς.

NEΛ *(άβουλα)* Ποτέ.

ΝΑΓΚ Δεν τρέξαμε σε σεμινάρια καλού γονέα για να επιβεβαιώσουμε
αυτά που δεν ξέρουμε. Ή αυτά που ξέρουμε αλλά δεν μπορούμε
να κάνουμε.

Η ΝΕΛ κουνάει το κεφάλι αρνητικά

*Η ΝΕΛ σε όλο το διάλογο απαντάει προσπαθώντας να πείσει τον εαυτό της, αλλά
χωρίς να τα πιστεύει πραγματικά.*

ΝΑΓΚ Νομίζω τους δώσαμε το καλύτερο μάθημα που μπορεί να δώσει
γονιός στο παιδί του. Δε μεταφέρεται εύκολα τέτοια γνώση.

NEΛ Φυσικά.

ΝΑΓΚ Πήραμε μια ειλικρινή, μια γενναία απόφαση.
Όταν έπρεπε. Όχι μετά.
Τα είδαμε όλα μπροστά μας. Τα βαρέλια, τα κουφέτα/

NEΛ Σταθήκαμε γενναίοι.

ΝΑΓΚ Τους κάναμε χάρη.

NEΛ Πράγματι.

ΝΑΓΚ Κάναμε χάρη στον εαυτό μας.

NEΛ Σίγουρα.

ΝΑΓΚ Ξεφύγαμε.

Και τα βοηθήσαμε να ξεφύγουν.

Θα πρέπει να νιώθουμε περήφανοι.

Δεν το καταφέρνουν όλοι οι γονείς αυτό.

ΝΑΓΚ Φαντάζεσαι να το είχαν καταφέρει κι οι δικοί μας γονείς; Τόσα χρόνια πεταμένα...

Η ΝΕΛ πηγαίνει στο ένα παράθυρο.

ΝΕΛ Κοίτα

ΝΑΓΚ Τι;

ΝΕΛ Στη θάλασσα.

Ο ΝΑΓΚ πηγαίνει στο άλλο παράθυρο.

ΝΑΓΚ Τι έχει;

ΝΕΛ Σα να κουνιέται κάτι εκεί.

ΝΑΓΚ Ναι, έχεις δίκιο.

ΝΕΛ Κάτι είναι.

(κοιτάζονται)

ΝΑΓΚ Μπα, δεν γίνεται.

ΝΕΛ Γιατί όχι; Ξεχνάς το Μωυσή;
Να ετοιμάσουμε τα καρότσια, για καλό και για κακό.
(πανικόβλητη τρέχει να φέρει τα καρότσια, ανοίγει το ένα)

ΝΑΓΚ Δε θα χωράνε πια.

ΝΕΛ Σωστά. Σωστά. *(τα πηγαίνει πίσω)* Τις πολυθρόνες.
(τινάζει την πολυθρόνα)

ΝΑΓΚ Μία είναι.

ΝΕΛ Έχουμε και καναπέ. *(τινάζει τον καναπέ)*

ΝΑΓΚ Θα είναι κουρασμένα.

ΝΕΛ Να ετοιμάσω κάτι για φαγητό. Θα πεινάνε.

ΤΕΛΟΣ